

[Tinning]

tilslutter vi os også. Det er selvfølgelig, som hr. Agerschou har været inde på, altid interessant at vide, hvad der ligger i udtrykket »plan«, men det finder vi ud af. Under alle omstændigheder lægger dette her vel op til, at vi gennemgår de forskellige ydelser på de forskellige områder stille og roligt i Folketingets socialudvalg, og det synes jeg er en glimrende idé.

Jeg deler selvfølgelig hr. Erik B. Smiths undren over, at der kommer et beslutningsforslag fra de Radikale, som koster en utrolig bunke penge, uden at der står noget om, hvor pengene skal komme fra, men det demonstrerer vel sådan set mest af alt partiets mangesidighed, og det skal der ikke lyde kritik af fra min side.

Aase Olesen (RV):

Jeg vil naturligvis indlede med at sige mange tak for den brede tilslutning til forslaget. Men når socialministeren og vistnok alle regeringspartierne ordførere talte om bindende tidsplan og ministeren endog om en detaljeret og bindende tidsplan, er det lidt argumenter imod vejrsmøller. Det står der faktisk ikke. Der står – og oven i købet kun i bemærkningerne – at vi hurtigst muligt bør tage stilling til prioriteringen og udarbejde en tidsplan. En tidsplan kan jo være mange ting, men »detaljeret og bindende« står der ikke, og det fremgår i øvrigt af forslaget, at det, vi forestiller os, er en form for rækkefølgeplan, som vi, som ministeren meget rigtigt siger, udmærket kan tage hul på allerede i år og derefter i det omfang, man kan få tilslutning og økonomi til det, kan gå videre med.

Hr. Agerschou talte om, at man skulle komme det uforståelige roderi i lovgivningsarbejdet til livs. Jeg mener i og for sig, at det er noget af det vigtigste, at man bliver klar over, hvad det er, man gør, når man på mange forskellige områder indfører lovregler, som rammer lige præcis ind i disse principper og modarbejder det, vi ønsker.

Jeg skal blot nævne et område, som også er med i dette forslag, uanset at hr. Erik B. Smith mente, at dette alene var noget, der handlede om socialpolitik. Det er det ikke – det er hele familieretten og for den sags skyld også skattelovgivningen. Som bekendt har skatteministeren for nylig, i slutningen af 1986, lavet et nyt cirkulære, som helt klart

ændrer vilkårene for papirløst samlevendes arveafgift uden at tage konsekvensen og uden at diskutere, om det i virkeligheden er rimeligt at gøre, og det gør man oven i købet via et cirkulære. Så det er meget mere end det.

Jeg vil gerne sige til socialministeren først og fremmest, at meningen med dette her naturligvis var at få denne betænkning grundigt gennemarbejdet. Som der står i bemærkningerne, fandt vi, det ville være rimeligt at gøre det i Folketingets socialudvalg i stedet for gennem en forespørgselsdebat og vedtagelse af en dagsorden. Ellers synes jeg, man med rimelighed kunne have sagt, at vi var kommet lidt let om ved det.

Det, vi ønsker os, er ikke noget, der alene tager sigte på det sociale område, som jeg har nævnt, men i det hele vurderer familieret, socialpolitik, fordelingspolitik osv. Jeg er glad for, at også Socialdemokratiet faktisk præcis formulerer, hvad hensigten er med dette her, altså at man principielt er enige i, at vi skal indføre individualprincippet så langt, man overhovedet kan, og, hvor det ikke er muligt, da nøje at begrunde hvorfor. Det er præcis det, som har været hensigten her, sådan at vi ved, hvad vi gør. For det er jo det, der ikke har været tilfældet i mange år, og derfor ser reglerne så utrolig forskellige ud.

Tag bare en enkelt lille detalje i vores lovgivning, nemlig de regler, der findes om ugifte samboende. Der har man som regel noget med om, hvor længe folk har boet sammen. Og vi har alt: ét år, to år, tre år, fire og fem år i lovgivningen. Det findes alt sammen. Ingen har nogen sinde forsøgt den mindste form for harmonisering af disse regler.

Dernæst siger hr. Erik B. Smith, at han synes, det er utroligt, at vi ikke er gået ind i en prioritering. Det undrer mig egentlig, fordi vi siger, at vi meget langt er enige med den prioritering, som man lægger frem i betænkningen. Og det synes jeg da man må forholde sig til – man kan være enig eller uenig. I betænkningens kap. 8 – og der er et resumé forrest i betænkningen – siges det, at det, man har ønsket at prioritere allerhøjest, var tildeling af en varig grundydelse, der erstatter en erhvervsindtægt. Det hænger selvfølgelig sammen med, som vi har sagt før fra radikal side, at vi opfatter pensioner som en erstatning for løn, og at vi jo ikke i dag – det